

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Monachus fulmine, contra militis rapinam, defensus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

verò in nullo lassis est, Clerico extincto, cuius genitalia exusta sunt, reliquo corpore intacto, quæ filius eius accurrens, calcando extinxit, & auult. Ex quo patet, fornicatorem illum fuisse. Vestimenta verò eius ita sunt lacerata, ut nulla particula cohereret solida parti, nec solida essent; excepta illa particula, in qua dependere solebat manipulus, in sinistro brachio, sed sanguinalia sua, quæ noua erant, ita sunt dilacerata, ac si fuscinulis dissipata essent, sole & verò sic sunt fracta, ac si in aqua fernuida fuissent decoctæ. Campanarius verò, in maximo timore & stupore jacens, vidit demones insultum facientes in Ecclesia: sed & capsula, quæ erat post altare, prosilij super altare, & apertura facta est in eâ, quæ adhuc ita remanet. Sancti verò, quorum reliquia ibi sunt, egressi fortiter resistebant demonibus, & factum est, inter Sanctos & demones, vehementissimum certamen: tandem deuicti demones, cùm corpus Domini asportare non possent, partem tecti secum abstraxerunt. Refert idem Campanarius, quod corpus Sacerdotis, usq; ad tectum turris, sub quâ simul pulsantes steterant, & sub quâ prostrati jacebant, violentia demonum aliquoties sit raptum, sed beneficio Sanctorum relapsum. Aiunt, Clericum eundem tunc de novo acquisuisse coronam chorifando, quam quasi vicit, juxta domum, suspendit, ut ibi stulti homines luderent, ducerentq; choreas. Subiungit, his narratis, Apollonius: *Sicut in hoc Sacerdote considero, in laceratione vestium atq; calceamentorum, Deus puniuit superbiam; sic in exustione genitalium luxuriam Respondet Cæsarius: bene sentis, quia sape poena respondet culpa. Hoc etiam scire te volo, & probare exemplo, quod sicut Deus, ut dictum est, malos per fulmina, atq; tonitrua de cælo punit, ita per eadem aliquando bonis succurrerit.* Dixit quidam: *Multa, ex quo fuerint commoda, eius incommoda equum est ferre. Commoda ergo ignis cùm sint plurima, nemo debet de illius incommodis conqueri. Quanquam pro incommodo habendum non est, si igne cœlestis judex reos plectat, cùm eadē opera vel moneat, vel defendat innocentes. Tradunt operas mutuas, Iustitia & Misericordia Numinis. In quam rem pergit Author.*

Richvvinus cellarius noster, cùm die quadam, tempore discordia inter sepe dictos Reges, de Colonia exiret, non procul ab urbe, plures armatos ex latere strata publica, in suis dextrarib; sedere conspexit, quibus uisis, cùm satis timeret, unus ex eis cursu rapacissimo ad eum veniens, equum eius per frenum tenuit; quem his verbis superbè allocutus est,

D 2

XIV.
Idem lib. cod.
cap. 30.

dicens: